

VERSLAG VAN DE
LEZING VAN
23.05.2007

DE BOODSCHAP
VAN DE
GRAANCIRKELS
Janet Ossebaard

WijzeR
Stichting
Voor spirituele groei en bewustwording

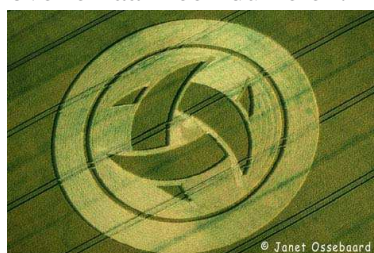

Eerst wil ik een aantal grote misverstanden de wereld uithelpen. Graancirkels zijn niet alleen cirkels, dat wordt zo met de foto's wel duidelijk. Graancirkels komen niet alleen in graan voor, maar in alle mogelijke gewassen; koolzaad, maïs, lang gras, sneeuw, ijs, zand. Koolzaad is één van mijn favoriete gewassen, dat zijn die mooie gele bloemetjes, je krijgt dan de mooiste luchtfoto's. Als je straks een knalgele dia voorbij ziet komen dan is dat koolzaad. En die mooie blauwe dia is een graancirkel in vlasbloemetjes, mooie kleine vlasbloemetjes. Graancirkels komen dus overal in voor. Ook in sneeuw en ijs en het leuke daarvan is dat sceptici dan geen voetstappen zien die er naartoe leiden. Ook leuk voor sceptici is de formatie in bomen, bossen, die in cirkelvorm neergaan. O.a. bij mij achter op de Veluwe, net niet in mijn achtertuin, daar zijn een aantal boomcirkels ontdekt. Dat betekent dat hele boomstammen plat gelegd zijn. Niet gebroken, maar gebogen door celdeling, net boven de grond. En dat is een waanzinnig fenomeen, waar ook een bioloog geen verklaring voor heeft. Het moge duidelijk zijn dat het woord graancirkel ietwat misleidend is. Een ander misverstand is dat mensen denken dat graancirkels iets van de laatste tijd is. Dat is niet zo. Graancirkels komen al eeuwenlang voor. In ieder geval zeker terug tot in de vierde eeuw. De oudste overlevering die opgetekend is - gedocumenteerd is, dus beschreven en getekend - de oudste die wij terug hebben kunnen vinden was van 400 na Christus. Er zijn er ook een aantal uit de 12^e eeuw, 14^e eeuw, 16^e eeuw, 17^e eeuw. Ik vermoed dat dit fenomeen al veel langer terug gaat in de tijd dan wij ons realiseren. Vroeger hadden we nog niet het schrift en het zal mij niet verbazen dat de graancirkels vele millennia teruggaan. Misschien is dat wel de reden dat heel veel steencirkels in cirkels zijn gebouwd en niet in een driehoek, wat ook een heilig getal is, of een vierkant. Steencirkels zijn bv. Stonehenge, Avebury, in het Zuiden van Engeland waar ook die graancirkels zo prachtig voorkomen. Graancirkels komen over de hele wereld voor, ook in Nederland, Siberië, Australië, Peru, Scandinavië, overal, maar Zuid-Engeland blijft de bakermat van dit fenomeen. En dat is ook waar ik elk jaar naar toe ga. In de zomermaanden leef ik daar, doe ik mijn onderzoek en dat doe ik nu 13 jaar lang. En de foto's die ik nu zo meteen laat zien, dat zijn voor het overgrote deel mijn eigen foto's. Ik heb ze gemaakt vanuit een microlight, een klein lichtgewicht vliegtuigje, waarmee je dan over de graancirkel vliegt en foto's maakt. Dat is het leukste wat er is. Als u ooit in de gelegenheid komt, vlieg over een graancirkel.

Soms geef ik lezingen voor wetenschappers, biologen, biofysici of hele erge sceptische mensen. Vanavond doe ik dat niet. Dus het onderwerp bewijsvoering raak ik nauwelijks aan vanavond omdat ik denk dat de meeste mensen in de zaal dit station al gepasseerd zijn. Maar, mochten er toch nog vragen hierover zijn, stel ze gerust. Er wordt al decennia lang onderzoek gedaan door universiteiten, door allerlei laboratoria, voornamelijk in Amerika en dat is zo vergaand, dat je daar hele lezingen mee kunt vullen. Het wetenschappelijk standpunt 2007 luidt als volgt: graancirkels worden door elektromagnetische puntbronnen gemaakt, een duur woord voor lichtbol. Het gros van de graancirkels is niet door mensen gemaakt. Dit is al in oktober 2000 wetenschappelijk gepubliceerd en geaccepteerd door de wetenschap. En toch denkt nog steeds het gros van de bevolking dat graancirkels door mensen met planken en touwen worden gemaakt. Hoe komt dat? Ik denk voor het overgrote deel door de rol van de pers. De BBC, National Geographic, Discovery en radiozenders zenden de meest grote onzin uit als het gaat over graancirkels. Als de wetenschap zegt dat de graancirkels niet door mensen gemaakt zijn, dan vraag je je af, door wie dan wel? Ik laat U nu een paar fysieke sporen zien, zodat u, wanneer u in een graancirkel bent, weet waarop u kunt letten. Als u dit ziet – dit zijn de knopen van een graanstengel die ontploft zijn, als je dat vindt in een graancirkel, weet je zeker dat hij echt is, absoluut niet door mensen gemaakt. Dit ontstaat namelijk door een enorme hittebron. Daardoor wordt het vocht in de stengels van binnenuit enorm opgewarmd, maar zo ontzettend snel, dat het in een paar seconden omgezet wordt tot

stoom. En stoom neemt meer plaats in dan water en zet dus uit. Hetzelfde gebeurt als je een ei in de magnetron legt, het ontploft. Een enorme rotzooi. En ook dit kun je vinden in een echte graancirkel: gebogen knopen. Dit kan alleen plaatsvinden door celdeling. En natuurlijk zeggen sceptici dan, o, maar dat is gewoon gravitropisme of fototropisme. Nee, dat is het niet. Dat zijn namelijk verticale bewegingen. Fototropisme is dat de plant naar het licht toe groeit en gravitropisme is door invloed van de zwaartekracht groeit de plant naar beneden. In een graancirkel zie je dat er in een horizontale beweging is gebogen. Dat vormt vaak ook de cirkel. Dat kunnen biologen niet verklaren. Dit soort buigingen evenmin. Hier een unieke scoop opname. Het zijn hele kleine zwarte bolletjes, het heet magnetiet. Magnetiet is een mineraal, dat heel veel voor komt. Alleen in deze samenstelling is het wel bijzonder. Het is meteorietstof. Nou ja, kun je zeggen, meteorietstof komt heel veel voor. Dat klopt, maar je zult nooit meer vinden dan 0,4 milligram van dit spul per gram aarde. En in graancirkels vindt je soms 280 milligram per gram aarde. Je hebt dus een handje vol aarde en een kwart daarvan is puur meteorietstof. Dat kan geen enkele natuurkundige verklaren. En zo ziet het er dan vaak uit. De grond in Engeland bestaat uit kalk, krijt, wit. En dan komt er een vortex - waarmee de graancirkels worden gemaakt volgens de wetenschappelijke theorie – en op het moment dat die het graanveld raakt en op het moment van impact, ontstaat de graancirkel en wordt dat goedje er gewoon overheen gekwakt. Dat smelt door de hitte, want dat komt helemaal uit de ionosfeer. Door de snelheid van de val is het gesmolten en zo stolt het. Op dia's; zaden die verdwenen zijn. De linker zijn de normale zoals je ze hoort te vinden in het veld en de rechter: zo zagen de graancirkelaren eruit, geen zaden die zijn gewoon verdwenen. Hier ook: dit heb ik gefotografeerd in Hoeven in Noord-Brabant. Dode vliegen. Ik heb het ontdekt in 1998, in een hele kleine nietszeggende formatie in Engeland. Na een meditatie zag ik allemaal hele kleine vliegjes en ik dacht wat zijn het er veel. Ik keek nog eens goed en toen bleken ze allemaal dood te zijn. Ik heb ze opgestuurd naar een laboratorium om de doodsoorzaak te laten onderzoeken, maar ze wisten het niet. Geen pesticiden, geen schimmels, waarschijnlijk op het verkeerde moment op de verkeerde plaats geweest. Gerst waarvan de haren helemaal gekruld zijn. Wat gebeurt er als je een haar in een vlam houdt? Die verschroeit helemaal. Een enorme hittebron, die zijn sporen achter laat. En dit ook. Dit is een graancirkel geweest in Zuid-Engeland, tarwe. Maar, er stond ook een distel. En die distel kon de energie net niet aan. Hier kun je zien dat hij nog groen is en nog leeft, maar het bovenste deel is door de hittebron gewoon verschroeid. Nou, dan is de vraag natuurlijk, wie zijn dan die cirkelmakers? Als die patronen niet worden gemaakt door mensen, wat wetenschappelijk is vastgesteld, door wie dan? Dat is een hele moeilijke vraag. Maar, we hebben wel hele interessante beelden en heel veel verhalen van ooggetuigen. Vroeger werden die ooggetuigen voor gek verklaard. Die zeiden ja, ik zag een lichtbol. En die lichtbol vloog over het veld en toen viel er zo'n cirkel in het graan. En iedereen zei, je moet niet zoveel drinken, je zoekt aandacht, doe normaal. Hoeveel mensen hier in de zaal hebben wel eens een UFO gezien? Nou, die gaan er ook niet over praten, dat houdt je voor je, want anders wordt je misschien uitgelachen. Zo werkt dat. Gelukkig werd er in 2000 wetenschappelijk gepubliceerd: graancirkels worden door lichtbollen gemaakt. Dus die ooggetuigen hadden zoiets van zie je wel, ik was niet gek, ik was niet dronken. Dit is een heel mooi voorbeeld geweest van lichtbollen die met graancirkels te maken hebben. Nog niet dat ze ze echt maken, maar dit is de Barbury Castle formatie van 1999, een hele mooie formatie, omdat die geometrisch helemaal perfect is. Ik noem hem altijd De Drie Dolfijnen, het is net of ze over elkaar heen duikelen.

Zo'n ongelooflijke mooie formatie. Nadat die drie weken in het veld had gelegen, dus niet meer super vers, kwam Donald Fletcher, een Londenaar met een videocamera. En hij dacht goh, wat een mooie formatie, die ga ik filmen. En ik zit daar op een hillfort van Barbury Castle, een prehistorische ring, helemaal in mijn element gelukkig te zijn. In Engeland is het gemakkelijker om graancirkels te vinden, omdat het heuvelachtig is. In Nederland zijn we afhankelijk van boeren en piloten. Barbury Castle is altijd feest. Elk jaar minstens één graancirkel. Donald Fletcher doet alles in slowmotion. Hij heeft een hartoperatie gehad. Hij had zijn statief opgezet en zijn videocamera erop geschroefd. Hij kijkt op en ziet dus dit. Vervolgens ziet hij hiervandaan een stuk of wat lichtbollen aankomen vliegen, zo groot. Eerst denkt hij nog, misschien zijn het wel vogels, meeuwen of zo. Maar nee, het zijn absoluut geen vogels. Dus hij grijpt de videocamera en begint te filmen. En hij heeft echt de mooiste opnames ooit gemaakt. Zo meteen zie je op het filmpje dat die lichtbol eraan komt. Die vliegt met een behoorlijke snelheid, remt af, volgt de staande ring van graan. Gaat erover heen, gaat er bij deze rand nog even uit, krijgt dan een enorme acceleratie en verdwijnt. En als je dan weet hoe traag Donald is, snap je niet dat hij dit heeft kunnen filmen. In 1999 zijn er behoorlijk wat van deze beelden gefilmd. Om de een of andere reden lieten de lichtbollen zich in dat jaar veel meer zien en filmen. En steeds meer mensen hebben een videocamera. Maar, die beelden gaan vaak heen en weer en je weet niet precies of het een lichtbol is of iets anders. Maar met deze beelden van Donald heb je echt een perfect referentiekader. Je weet precies waar de lichtbol zich bevindt, je weet hoe snel hij is, je weet de afstand die hij aflegt in hoeveel seconden. Je kunt berekeningen doen naar aanleiding van deze beelden. Ze zijn echt fantastisch. Met Bert Jansen heb ik de afgelopen jaren heel veel van dit soort beelden verzameld en op een DVD gezet. Het heeft ons enorm in de problemen gebracht. Wat zijn de eigenschappen van die lichtbollen? Zoals je hebt gezien kunnen ze enorm versnellen. Dan zie je ook meteen, dat is geen vogel. En, dat is heel interessant, ze reageren op de vorm van de graancirkel. En dat is bizar. Sommige natuurkundigen zeggen nog steeds dat het bolbliksems zijn, een plasmavortex die uit de ionosfeer komt, dus waarom niet een plasma bolbliksem die je daar ziet vliegen? Maar, bolbliksems kunnen over het algemeen maar een paar seconden bestaan, volgens diezelfde natuurkundigen. Ten eerste, een lichtbol wordt soms vele minuten lang waargenomen en ten tweede, deze lichtbollen reageren op de vorm van een graancirkel. Het is net of ze het verkennen. Ze gaan naar links, ze gaan over een hegje van staand graan heen. Ze reageren op mensen. Het is net of ze ogen hebben, of ze zien waar ze heen gaan. Er zijn verhalen van ooggetuigen die zeggen: ik zond uit in gedachten, kom eens dichtbij en dat deden ze. Ze reageren dus op gedachten. Op dat moment dat ze dichtbij kwamen, zo ongeveer waar jij nu zit, zei de ooggetuige, die ik heel goed ken, oh dat is wel heel dichtbij. Op dat moment stopte het licht en ging achteruit. Het is dus een heel vriendelijk en respectvol fenomeen. Het houdt rekening met onze gedachten, gevoelens, emoties, maar pikken ze dus ook op. Ze laten ook fysieke sporen achter. En dus zeggen sceptici misschien is het wel allemaal photoshop! Ze kunnen tegenwoordig zoveel met de computer. Die lichtbollen duiken soms het gras in en laten dan een brandspoor achter. Of ze knallen tegen een raamkozijn aan, de verf wordt dan helemaal gebubbeld, alsof er een vlammenwerper op heeft gestaan. Dat zijn wel zaken die superfysiek zijn. Op één van de dvd's zie je dat een van de lichtbollen wordt aangevallen door een roofvogel, een valkje, omdat hij denkt dat het een prooi is. Op het allerlaatste moment zie je hem remmen, oesh, big mistake en hij vliegt weer weg. En dat zijn geweldige beelden. Dus zo fysiek zijn de lichtbollen dus. Niet etherisch, nee iedereen ziet ze. Vogels reageren erop. Materie reageert erop. Als ze dichtbij komen schroeit het, dus heel fysiek. Soms splitsen ze op in twee lichten. Dat laat ik straks ook nog zien. Dat gebeurt best wel vaak. Dan zie je ze dat ze in twee splitsen en dat ze ieder hun eigen weg gaan. Wat ook interessant is, is dat ze niet veranderen van grootte, althans niet voor onze perceptie. Bij gewoon licht, als dat dichtbij komt, wordt het groter, als het achteruit gaat, wordt het

kleiner. Op deze opname kun je het al zien, maar er zijn ook ooggetuigenverhalen: op een gegeven moment ging de lichtbol van mij af, maar het bleef even groot. Dus het is geen gewoon licht. Het menselijk oog pikt ze minder vaak op dan de camera en dat is natuurlijk voor sceptici weer iets om te zeggen van ha zie je wel, dat zijn gewoon foutjes van de camera. De reflectie van de fliets op een stofdeeltje of op een vochtdeeltje. Nee, in de meeste gevallen is dat niet zo. Hoe weten we dat? Omdat we daar heel uitgebreid onderzoek naar hebben gedaan: met stof opgooien, vocht, plantensproeiers, noem maar op. Het is ook niet zo raar dat het menselijk oog dat niet vaak oppikt, want het menselijk oog ziet bijna niets. Als je kijkt naar de golven van het lichtspectrum, wij zien geen infrarood. Wij zien ook niet ultraviolet. Maar, als je het filmt zien we het wel. Doe thuis maar eens een test als je een videorecorder hebt. Stel u zit mij te filmen en ik druk op de afstandsbediening, dan ziet u niets, maar op de filmopname zie je een rood lichtje verschijnen.

Dus de filmcamera registreert het gewoon, die zet het om, want die herkent het signaal. Dus het oog is heel invalide. Wij zien echt bijna niets. Een camera pikt dus veel meer op en dat is leuk, daar kun je mee spelen. Deze beelden zijn gewoon voorbeelden uit de praktijk. Dit zijn voor een deel mijn eigen foto's en voor een deel foto's van collega onderzoekers, waardoor ik dus 100% zeker weet dat er niet mee gerommeld is. Dit lichtbolletje werd ook gezien door degene die hem gefotografeerd heeft, een Amerikaan en hij zag er een hele riedel, maar wist er één te fotograferen. Ze waren klein, zo groot als een tennisballetje en draaiden heel snel rond met een zo'n elektrostatisch geknetter en dat wordt ook vaak gemeld. Dit is de eerste video opname. Hier ziet u een lichtje knippen. Hij is van Steve Alexander uit 1991. En je ziet dat dat lichtje wat aan het dwalen is, een dwaallicht. Hier links lag een graancirkel en Steve is die gaan filmen. En je hoort ook op de originele beelden van goh wat is die lichtbol nu aan het doen, het is net of hij iets zoekt, dan duikt het weer op bij het graan en dan gaat het er weer weg van. Het leuke daarvan is dat hij goed zichtbaar was en hij ging op een tractor af, waar een boer op zat. Die boer kwam thuis en zei: "Er vloog zo'n bal over mij heen, zilver of aluminiumkleurig." Dat was natuurlijk een waanzinnig verhaal en iedereen zei: joh, je moet niet zoveel drinken, je moet vroeger naar bed. Je kent dat wel, het standaardverhaal, dus die boer hield zijn mond. Maar Steve Alexander dacht hé, die boer die ga ik zoeken. En hij klopte aan en vroeg naar de boer die op die tractor zat. En de boer vertelde zijn verhaal en Steve vertelde zijn verhaal en dat was gewoon 100% gelijk. Steve liet de beelden zien en die boer gelijk van "zie je wel ik ben niet gek!" Zo fysiek zijn die bollen dus, ze vliegen gewoon voor je langs. Dit beeld is uit 2000. Een Engelsman gaat hier langs een klein graancirkeltje, Andy Buckley. Deze man zag 7 lichtbollen achter elkaar en hij heeft er een heleboel kunnen filmen. Hier staan ook die beelden op van de roofvogel die de lichtbol aanvalt. Dit was de graancirkel die een paar dagen later verscheen. Dus er is een link tussen de lichtbollen en de graancirkels. Of ze ze ook daadwerkelijk maken, weten we in deze fase van de lezing nog niet, maar dat weten we na de pauze. Goed we korten de pauze in van een half uur naar 10 minuten. Als jullie een keer in een graancirkel komen, neem een fototoestel mee. Het liefst een digitale want dan kun je meteen zien wat je hebt gefotografeerd. Jarenlang heb ik alleen maar analoog gefotografeerd met een spiegelreflexcamera, maar in een graancirkel is het wel heel erg leuk als je meteen het resultaat kan zien. En, wees er zeker van dat je lichtbollen fotografeert. Echt waar. Te kust en te keur. Dit is Hoeven, Noord-Brabant, overdag en ik zag ze met het blote oog. Sommige zijn wat doorzichtig, anderen zijn veel feller. Dit is gewoon pure energie die zich manifesteert, die zich in ons oogframe bevindt. Wat wij kunnen waarnemen. Daarom verschijnen ze soms ook ineens voor het oog. Ineens zijn ze er. Ik denk dat ze hun frequentie zo veranderen, dat wij ze kunnen zien met het blote oog. Kennen jullie Robbert van den Broeke? Robbert van den Broeke krijgt van te voren door wanneer en waar er een graancirkel komt. Door de pers is hij natuurlijk behoorlijk afgemaakt. Ik kan jullie garanderen, dat alle graancirkels bij Hoeven echt zijn. Ik heb ze allemaal zelf onderzocht. Een

deel van de wetenschappelijke bewijsvoering waarmee we zijn begonnen, is op Hoeven gebaseerd. Dat is absoluut authentiek. Dit is ....., Bert Janssen en een lichtbol. Hij zag hem niet toen hij fotografeerde. Je ziet, het wordt al wat donker. Ik fotografeerde hem en de lichtbol. Ik zag deze niet met het blote oog, omdat ik was gefocust op dit kleine displaytje, maar als ik ging staan en stemde me af, hoe meer je in meditatieve staat bent, hoe meer je kunt waarnemen, zag ik hem wel. Soms zijn ze zo snel, dat ze een enorme bewegingsblur achter zich laten. Dat zijn leuke foto's, daar ben ik altijd blij mee. Soms zijn ze wit, soms zijn ze zwart. Dit is Oliver's Castle, dat is een geweldige plek. Ten eerste geologisch, de voorlaatste IJstijd heeft het landschap zo opgeduwd en dat is zo vreselijk mooi en magisch. Hier liggen allemaal graanvelden. En ook nu ligt er alweer een graancirkel. Een hele mooie, zevencvoudige geometrie. Waarom is Oliver's Castle zo beroemd geworden? In 1996 is een Engelsman, John Wayley, met zijn videocamera daar naar toe gegaan om nightwatch te doen. En dat betekent, op wacht gaan zitten en wakker blijven. John Wayley had de meest vreselijke nacht uitgekozen. Het hoosde van de regen, zo erg, dat een dorp vlakbij ontruimd moest worden. Maar hij was vastbesloten. Hij had een goede legeruitrusting, dus hij dacht dat moet lukken. En hij kroop in zijn slaapzak, met de videocamera aan zijn voeten en viel in slaap. De volgende ochtend om een uur of vijf werd hij wakker, omdat hij statisch geknetter hoorde. Vrij hard. Hij lag op een plateautje, kijkt naar beneden en hij ziet lichtbollen! Op dat moment ligt er geen graancirkel, dus hij ziet maagdelijke velden. Dus, hij grijpt zijn camera en drukt op record. En nu krijgen jullie de cirkelmakers, op film, in actie te zien. Geen graancirkel, let op. Let op het veld. Er komt er nog een lichtbol, die splitst in tweeën en die maakt het af. Let op de acceleratie en pof, dat was hem. Vier seconden. En de graancirkel ligt er. En natuurlijk zijn er de volgende dag twee grappenmakers die zeggen: oh, die hebben wij gemaakt, we kwamen uit de kroeg en dachten laten we eens leuk doen. En de pers er bovenop. En iedereen gaat 's-nachts weer rustig slapen, want ze denken, het is weer verklaard. Zo werkt het. Bizar hè. Ik laat het nog één keer zien. Kijk, van buiten naar binnen valt ie erin. Mooi hè? Dit zijn zeer unieke beelden. Het probleem hiermee is alleen dat John Wayley helemaal uit zijn dak ging en zo naar zijn kroeg in de buurt ging en zei: Kijk es wat ik heb gefilmd! Een aantal onderzoekers hebben het gezien en gingen ook uit hun dak. Hij heeft nog wel een aantal kopieën gemaakt en die heeft hij aan onderzoekers gegeven en zo zijn wij er ook aan gekomen. Hij heeft het verspreid en liet het iedereen zien. En binnen twee weken was hij verdwenen en we hebben nooit meer iets van hem gehoord. Gewoon verdwenen van de aardbodem. Tien jaar later, 2006, staat er een man op en die zegt, dat was ik. Mijn echte naam is overigens niet John Wayley, maar John Wipe. En ik heb het gemaakt op de computer en ik vond het leuk, maar mijn geweten knaagt en ik denk dat ik het toch maar moet laten zien. De BBC, National Geographic en bloody Discovery, zaten er boven op. Gaven hem uren zendtijd en in allemaal documentaires kon je zien hoe hij dit had gemaakt. Maar, in de documentaires was niet te zien hoe hij dit gedaan had. Hij heeft het niet laten zien. Je ziet hem niet aan het werk, je ziet niet wat hij maakt, je ziet niet het begin, de tussenfase en het eind. Helemaal niet. En dat wordt allemaal geloofd en dat was heel bizar. Maar, het pijnlijke was, wij hadden originele beeldopnames van John Wayley. En dat niet alleen, wij hadden ook zij-opnames van John Wayley, van zijn oor. En het oor is net zoiets als een vingerafdruk. Geen twee mensen op aarde hebben dezelfde oorschelp. En wij hebben de beelden van het oor van John Wayley gelegd naast die van John Wipe en dat zijn twee totaal verschillende mensen. Waarom is dit niet uitgezocht door de BBC, door de zogenaamde serieuze zenders? Dat zou ik willen weten. En als je dat inbrengt wordt dat opzij geschoven. We krijgen ook geen follow-up. Wat is er gebeurd met John Wayley? Dat weet niemand, maar ik vrees het ergste. Toen wij deze film in 2000 uitbrachten, zijn wij een jaar lang met de dood bedreigd, omdat dit niet naar buiten mocht, deze film over de lichtbollen, want het is zo fysiek. De beelden kunnen ook geanalyseerd worden. Deze beelden zijn drie jaar lang over de gehele wereld geanalyseerd.

Zelfs het team van Steven Spielberg heeft ernaar gekeken. En die schijnt gezegd te hebben, die man die krijgt direct een baan, degene die dit kan maken. In 1996 hè. Elf jaar geleden toen hadden ze deze fotoshoppen nog niet in deze uitvoering. Dus alle experts, ook de tv-technici in Hilversum, waar Bert en ik het aan hebben gegeven, kwamen met een rapport. Het is authentiek, hier is niet mee geknoeid. Dus ja, dit mag blijkbaar niet naar buiten. Heel vervelend, maar ik doe het lekker toch. Dat jaar was zo vervelend. We kregen zulke grove doodsbedreigingen, dat we aangifte gedaan hebben. Het kwam uit Engeland. Het was voornamelijk internetterreur. Maar het ging via Amerika, heel professioneel. En omdat het grensoverschrijdend en internet was, konden we eerst niet eens aangifte doen. Dat was blijkbaar lastig voor de politie, maar toen ze de aard van de dreigementen zagen, schrokken ze. Toen kon het opeens wel en is er een Interpolzaak van gemaakt. En uiteindelijk heb ik tijdens een aantal lezingen gezegd, als je ons dan zo nodig uit de weg wil ruimen, doe het dan. Shoot me!! En toen was het afgelopen. Ik ging ervan uit dat het bluff was. Toen is het doodgebloed. Maar, er werd ingebroken in onze auto, materiaal werd gejat. Het was een heel vervelend jaar. Dit is een graancirkel die er al stond. Een hele mooie zesvoudige geometrie.

Even terug naar die lichten. Die lichten vertonen intelligent gedrag. En dat is heel belangrijk in de volgende stap. Je hebt ze nu aan het werk gezien, heel imposant, maar dat kan ook een natuurfenomeen zijn. Maar, als je naar de formaties op zich kijkt, dan weet je dat dat niet zo is. De formaties aan het begin laten zien dat er een intelligentie achter zit. We gaan nog wat dieper. Ze benutten ook menselijke elementen uit het veld. En dat doet een bolbliksem niet. Dat doet een natuurfenomeen niet. Ik zal een voorbeeld laten zien. Dit zijn vier grafheuvels en dit is een graancirkel. Precies op één lijn. Geweldig hè. Ze spelen dus met menselijke elementen, spelen met tractorsporen. Maar, dat is een lezing op zich, dat gaat heel diep in de geometrie. Dit ook weer. Dit is een geweldig voorbeeld. Deze ontstond in 2002 bij Stonehenge, een enorme steencirkel. Dit zijn ook grafheuvels. Hij raakt precies de grafheuvel, hij raakt precies het tractorspoor, de rand van het veld. Deze formatie kon maar op 1 manier in het landschap gelegd worden.

links of rechts en het was niet die magie ook niet gehad. Er gespeeld met het landschap, mensen en ze communiceren. Ten eerste door de vormen ook heel sterk door de heb ik geen afbeeldingen bij

Een paar centimeters naar meer gelukt. Dan had het wordt dus enorm. Ze reageren dus op met ons. Heel duidelijk. van de formaties, maar constructielijnen. Hiervan me. De constructielijnen

zijn paden die je kunt vinden als je op handen en knieën door de graancirkel kruipt en je tilt het graan op, op geometrisch belangrijke punten, dan zul je de constructielijnen vinden. Dat zijn hele smalle paadjes van bv drie of vier graanstengels breed, heel dun en die zijn de andere kant op gelegd. Dat zie je niet op de grond, maar vanuit de lucht zie je het. Archeologische overblijfselen kun je ook heel goed zien vanuit de lucht. Wat nou zo bizar is – Bert Jansen, van origine een geomeet, is daar heel erg ingedoken – die heeft dat allemaal gereconstrueerd en kwam tot de mooiste ontdekkingen. Hij heeft daar een boek over geschreven. Maar hij zei op een gegeven moment, shit dat is helemaal geen goed nieuws. Want die constructielijnen dat waren precies de paden, die je eerst uitzet, om vervolgens te weten wat je plat moet leggen. Oh, als het nu eens een aantal mensen zijn geweest met touwen en plankjes! Misschien heb ik nu wel bewezen dat de graancirkels door mensen zijn gemaakt. Dat was natuurlijk niet zo, maar we moesten wel bedenken wat dit betekent. Het bizarre is dat hij heeft aangetoond dat die cirkelmakers, wie dat dan ook zijn, slechts delen gebruiken van die constructielijnen. Terwijl als je het als mens in het veld moet leggen, dan moet je bepaalde geometrische stappen volgen, om tot de volgende cirkel te komen, om de grootte van een driehoek te kunnen definiëren. Mensen die in de geometrie zitten, weten precies wat ik

bedoel. Dan zie je in het veld dat er maar deeltjes van die lijnen liggen. Dat kan helemaal niet. Als ze door mensen zijn gemaakt, liggen ze er allemaal. Dus hij zei dat is interessant, ik heb zo'n catch 22 ding te pakken, want als ze door mensen zijn gemaakt, dan liggen ze er òf allemaal òf, als ze zeggen wij hebben helemaal geen constructielijnen nodig, dan liggen ze er helemaal niet. Ze liggen er niet deels, dat is onmogelijk. Dus hij had het door, daar heeft hij prachtig over geschreven, dat die constructielijnen eigenlijk communicatielijnen zijn. Daar wordt gecommuniceerd: wij volgen jullie logica, wij volgen jullie geometrische opbouw, maar, wij doen dingen die jullie niet kunnen. Rara, wie zijn wij? Dàt ligt er in het veld. Letterlijk. En het is dank zij onderzoekers die daar nog helemaal in gaan duiken, dat we dat ontdekken. Bijzonder hè? Nu zijn we bij de communicatie, daar gaan we na de pauze mee verder.

Pauze

Heel erg bedankt voor het kopen van mijn spulletjes. Waarom zeg ik dat? Omdat ik daarmee mijn onderzoek financier. Er is geen subsidie voor dit soort onderzoek en daarom moet ik het allemaal zelf bekostigen.

Vragen:

Vraag: Waarom en door wie wordt je tegengewerkt. Wat zijn de tegenstrijdige belangen.

Antwoord: Dat is een lezing op zich. Ik ga er straks nog iets over vertellen.

Vraag: Waarom zijn er nog nooit mensen geraakt, bv. zoals door de bliksem of is er iets intelligents?

Antwoord: Omdat ik ervan overtuigd ben dat die lichten dondersgoed weten waar ze zitten en waar ze naar toe gaan. Hoe het precies werkt weet ik niet. Ik weet niet of die lichten zelf entiteiten zijn en intelligent zijn of dat het sondes zijn die gestuurd worden door een intelligentie. Een feit is dat ze intelligent gedrag vertonen. En de reden dat er nog nooit mensen zijn geraakt is omdat die graancirkels iets met ons willen, daar ben ik van overtuigd. Die willen communicatie met ons. En dan moet je niet je communiqué doden. Dat is niet handig. Ik heb zo vaak in graancirkel en graanvelden geslapen en ik heb nog nooit een negatieve ervaring gehad. Alleen maar mooi, puur en liefdevol. Over mijn eigen ervaringen en encounters en de communicatie die ik door heb gekregen, zou ik ook een lezing aan kunnen wijden. Dat is zó onvoorwaardelijk liefdevol, daar kun je je geen voorstelling van maken. Pas op het moment dat het je overkomt dan weet je, dit is een Liefde die je hier op aarde niet kent. Wij zijn met z'n allen zo voorwaardelijk: als je dit niet doet, dan houd ik niet meer van je. Als je niet verandert, ga ik bij je weg. Die onvoorwaardelijke Liefde is wat je voelt als je een encounter hebt met de cirkelmakers.

Vraag: Wat kan de betekenis zijn van de lichtbollen bij ons nieuwe huis op nummer 33, voordat we er gingen wonen?

Antwoord: Volgens de oude overlevering zijn de meestergetallen, de mastersequences doorgangen naar andere dimensies. Het is dus een heel bijzonder getal om op te wonen. En als je lichtbollen fotografeert om een huis, is dat een goed teken. Dat zijn energiemanifestaties en in sommige gevallen, dat weet ik van Robert van den Broeke, kunnen dat overledenen zijn, die daar nog zijn, nog even komen kijken, maar het kunnen ook hele andere entiteiten zijn. Een verwelkomingsteken, heel mooi.

Vraag: De lichtbollen die je ziet bij graancirkels kun je die ook ergens anders waarnemen? Klopt, ja. Met het blote oog of op een foto en het heeft niets met graancirkels uit te staan? Jawel en het heeft ook met de graancirkels uit te staan maar niet alleen dat klopt. Is dit een andere vorm van licht, die iets anders aan mensen door wil geven? Ook zijn de bollen in kleur, paars en goud. Ja, dat klopt. Is dit een vraag van iemand die ze ziet met het blote oog?

Ja. Paars, goud, rood, melkwit, kobaltblauw. Bepaalde kleuren zijn voor deze mevrouw bekende overledenen, andere kleuren zijn overledenen die ze niet kent en die waarschijnlijk ook iets willen communiceren neem ik aan? Ik ben er heel erg van overtuigd dat ze de vorm en kleur aannemen, waar jij iets mee kunt. Voor de één verschijnen ze als een lichtbol, voor de ander verschijnen ze als een ufo, een lichtschip, omdat dat dat iemands referentiekader is. Voor een derde verschijnen ze als een Maria. Een heleboel Mariaverschijningen, kijk naar het Fatimageval in 1917. “Alleen de kinderen” zagen een hele mooie vrouw. Ze hebben nooit gezegd dat het de Maagd Maria was, dat is er later van gemaakt. In de originele optekening staat: een hele mooie vrouw. Alle andere ooggetuigen, duizenden daar verzameld, zagen een lichtbol. Dat weten niet zoveel mensen.

Vraag: Is er een boodschap verbonden aan een graancirkel? Ja, nou en of. Ik denk dat de wetenschap heel ver komt. Ik heb zelf een wetenschappelijke achtergrond. Ik wil altijd bewijzen zien. Toen ik hier 13 jaar geleden mee begon, heb ik me ook alleen maar met de biofysische kant bezig gehouden, ik wou alleen maar bewijzen zien. Dus die ontplofte knopen, de gebogen knopen. De mitochondria, die dan een bepaalde hoeveelheid vrije radicalen uitscheiden wat je kunt meten d.m.v. een redoxtest, daar kon ik iets mee. Al het andere was voor mij te zweverig, daar was ik nog niet klaar voor, dat is geleidelijk aan gegroeid. Ik denk dat de wetenschap een heel eind komt, maar uiteindelijk is er een muur. Dat komt puur door de manier waarop wetenschap zichzelf heeft gedefinieerd. Het moet herhaalbaar zijn in een lab. Je moet het kunnen meten. Zo zijn er een aantal criteria. En alles wat met de geest te maken heeft, valt er per definitie buiten. Op een gegeven moment moet je het lef hebben om te zeggen: ok we weten nu dat graancirkels niet door mensen worden gemaakt. We gaan nu verder. En dan moet je voor een groot deel de wetenschap achter je laten met uitzondering van de quantum-fysica, die de brug is tussen spiritualiteit, religie, hoe je het ook maar wilt noemen, en de harde wetenschap. Die brengt deze samen.

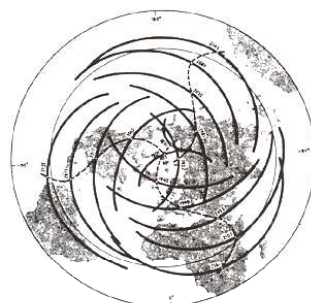
Vraag: Communicatie; als er intelligentie is, is er communicatie en vice versa.

Antwoord: Van oorsprong ben ik communicatieconsultant. Toen ik voor de eerste keer een graancirkel zag, dacht ik, dit is Communicatie maar van de hoogste soort. Natuurlijk zijn we toen gaan analyseren en categoriseren. En kijken of we het konden verklaren, of we de boodschap konden snappen. En soms zijn ze gemakkelijk te decoderen en soms heel erg moeilijk. De boodschap van de meeste graancirkels hebben we nog lang niet gedecodeerd. Als ik graancirkelmaker zou zijn dan zou ik wel eens denken, wat zijn ze dom. Maar ik zal een voorbeeld geven dat het soms ook echt moeilijk is. Je moet er ook maar net op komen.

Deze
een magische
dag voordat ik
recta naar toe.
dacht die moet
geen idee wat
jaar van de
11 augustus.
dit keer over

Normandië en dan verdween hij. Andreas Müller, een Duitse onderzoeker, had een prachtig, oud boek bij zich, in het Duits, over zonsverduisteringen. En we gingen daarin bladeren en in zoeken. En we vonden deze nou. Als je de aarde neemt vanuit de neer op de Noordpool en je legt hem op een plat vlak. En je legt daar alle erop in wit, alle trajecten van alle ingen van de afgelopen duizend jaar,

graancirkel ontstond bij Heckpen Hill, krachtplek, in Wiltshire, in 1999, de naar Wiltshire ging. En ik reed er linea Ik had hem op internet gezien en ik ik zien. Hij was zo perfect, maar ik had het betekende. Dat jaar, 1999 was het volledige zonsverduistering.

En die volledige zonsverduistering ging Zuid-Engeland, over de Noordzee,

afbeelding. Wat bleek ruimte gezien en je kijkt helemaal uit op een kaart, trajecten op, die teken je volledige zonsverduisterdan krijg je de Heckpen

Hill formatie. Dat is toch wat. Als hij dat boek niet bij zich had gehad, waren we er nooit achter gekomen. De graancirkelboodschappen zijn soms dus heel erg verstopt. Dat zijn dus de totaliteitstrajecten, waar de zon totaal verdwijnt. 1999 was het jaar van de zonsverduistering en was ook het jaar waarin het thema zonsverduistering in heel veel graancirkels terugkwam. In het begin van het seizoen al, in koolzaad. Er waren ook andere verwijzingen naar de zon, maar ook dit. Dit wist ik gewoon een hele tijd niet. Door de onderzoeker, ene Sullivan, een astronoom en die zei over deze formaties, ontstaan in 1994, de planetaria, ik kan daar wel wat mee. Ik heb een softwareprogramma en als ik deze data, want dat zijn het waarschijnlijk, invoer in dat programma, ben ik benieuwd wat eruit komt. Dus hij heeft ze ingevoerd en hij kreeg allerlei data ver in de toekomst, zes jaar in de toekomst, vier jaar in de toekomst. En wij moesten wachten, wat hebben die data gemeen? De tijd ging voorbij en wat bleek nou, al die data hadden 1 ding gemeen. Op die dag was er zoveel zonnevlekactiviteit, dat er aurora borealis, noorderlicht te zien was tot in Zuid-Engeland, tot in het graancirkelgebied, wat heel uitzonderlijk is. Maar, dat betekende dat hier gecommuniceerd werd voorbij ruimte en tijd. Dat kan niet anders. Hoe kunnen die cirkelmakers weten dat zes jaar na dato, het noorderlicht zover te zien was. Dat kun je niet weten als je lineaire tijd volgt. Ik herinner me nog heel goed dat het tot me doordrong. Wauw, dat betekent dat ze buiten de tijd werken. Deze cirkels op de foto's zijn heel simpel. Een kind kan zien dat dit een schelp, een bij, een schorpioen, een appelboom en een aardmagnetisch veld is. Duidelijker kan hier niet iets gecommuniceerd worden over de aarde wat we er ook maar mee moeten, kunnen of willen. Zo is er ook een heel duidelijke link naar Egypte. De piramides, zonneschijven, flower of Life, het Ankh-teken, het Alziend Oog in de piramide, de scarabee. Een schitterende scarabee, 2005, zo ontzettend mooi. Het oude Egypte, wat moeten we daar nu weer mee? Dit is maar een klein aantal foto's, want er zijn honderden graancirkels, die een link hebben naar het oude Maya gebeuren. En zoals jullie misschien weten, op 21 december 2012, de winterzonnewende, dan gebeurt er iets groots volgens de oude Maya's en nog meer oude culturen. Dit is letterlijk de Mayakalender. Michael Glickman, die heeft geteld hoeveel staande stukjes graan er nog waren en dat bleek exact het aantal weken vanaf het moment dat de graancirkel neerkwam tot 21 december 2012. Zo subtiel wordt er dus gecommuniceerd. Dit is ook een leuke. Een vriendin van mij zei, je kunt dit zien als morse, morsecode. Ze heeft het ontcijferd en dan staat er: You are the ET, ze zeggen dus tegen ons, jullie zijn de buitenaardsen. Leuk hè? Dit is een link naar de mensheid, een hart, het symbool van de liefde, komt niet in de natuur voor. Hier de zeven chakra's, oog, kroon. DNA, tree of life. Heel, heel menselijk. Dus, zeiden mensen als het dan zo op taal is, waarom zeggen ze dat dan niet iets letterlijk in het veld? Waarom zo moeilijk? In 1991 was er een Amerikaan en die zei, weet je wat ik ga doen? Ik betaal een boer en ik leg gewoon een stuk tekst in het graan. Ik leg gewoon een stuk graan plat. En dat deed hij, en hij schreef vanaf boven gezien: Talk to us! En ik lachen, ha, ha, zo werkt het niet. Maar, zo werkte het wel! Want, dit ontstond de volgende ochtend. Dit is een hele oude archaische taal die niet meer gebruikt wordt, zo'n 2000 jaar oud.

Oud Hebreeuws en er staat: Seraphim Anasiem Karasiem, een nieuwe stam van mensen. Letterlijk staat er Ptah Ea-enki, De Egyptische God van de Schepping en de Sumerische God van de Wijsheid of vriend van de mens. Dit is communicatie op bewust niveau. Er is ook heel veel communicatie op onbewust niveau. En dat gaat heel heel diep. En dat is in de graancirkels heel belangrijk. Jung was de eerste psychoanalyticus die daar heel grondig onderzoek naar deed. Jung had heel veel patiënten die depressief waren. En Jung zei tegen z'n cliënten; hier heb je een doek, verf en

penselen. Schilder wat je voelt, denk er niet bij na, laat het uit je tenen komen. Hij heeft grondig onderzoek gedaan en kwam tot de conclusie dat als je vanuit je onbewuste iets schildert, communiceert, gaat dat vaak in geometrische vormen. Ons onderbewustzijn produceert geometrie. Wij communiceren ons onderbewustzijn als geometrische vormen. Dat is dat mandala tekenen. Je passeert je ratio, schakelt je bewustzijn uit. Je tekent vanuit je onderbewustzijn. Dan kom je in een hele andere gemoedstoestand terecht. Maar het geldt ook andersom. Geometrie werkt direct in op ons onderbewustzijn. Het negeert ons bewustzijn, onze ratio, volledig. We worden voortdurend beïnvloed door geometrie, zónder dat we het door hebben en geometrie zet ons aan tot actie, zónder dat we het door hebben. Dit is een Colafabrikant die daar al heel vroeg gebruik van maakte. Ze hebben dat onderzocht. Misschien kennen jullie dit experiment: Wat is de invloed van een logo op het menselijk gedrag. Is het menselijk gedrag te beïnvloeden d.m.v. een logo, d.m.v. geometrie. Logo's zijn bijna altijd geometrisch. Als dit niet zo is hebben ze geen kracht. Coca cola deed een proef. Ze gingen naar een theater met twee groepen. Groep 1 en groep 2. Ze lieten beiden een spaghettiwestern zien, maar bij de ene groep zetten ze in 1 beeld, in 1/27 van een seconde, werd op een vuist het logo van coca cola geprojecteerd en zag de kijker dus coca cola op zich af komen. Bij de andere groep deden ze dat niet. 1/27 van een seconde kun je niet zien, dat is te snel. Maar, je onderbewustzijn slaat het wel op. Dat noemen ze subliminal messages, onderbewuste boodschappen. Het frappante was, dat de groep die de film met het coca cola logo (onbewust) hadden gezien, in de pauze allemaal coca cola kochten. Het was significant. De andere groep kocht allerlei dranken. Er werd hen gevraagd, waarom neem je cola? Dat weet ik niet, ik had er gewoon zin in. Je hebt het niet door. En ik denk dat dit ook in graancirkels speelt. Ze beïnvloeden ons enorm, maar we hebben het niet door. Wat iemand net ook zei in de pauze, er gebeurde zo ontzettend veel met me toen ik die plaatjes zag. Sommige mensen barsten in tranen uit en weten niet waarom. Als ze het dan samenvatten zeggen ze, het is thuiskomen, ik kom helemaal thuis. Je snapt het niet met je ratio. Laat het maar gewoon gebeuren. Daarom liet ik in het begin die plaatjes zien. Laat het zijn werk maar doen. Het is echt heel mooi.

Iemand uit het publiek voegt iets toe aan het verhaal van het logo. "Het schijnt dat al jaren via televisie uitzendingen bepaalde dingen worden uitgezonden om het koopgedrag van de mensen te beïnvloeden". Janet: Helemaal waar. In kinderprogramma's gebeurt dat ook. Deze subliminal messages zijn al heel lang geleden verboden voor de wet. Je mag mensen op deze manier niet beïnvloeden. Maar, het gebeurt dagelijks, nog steeds maar kom er maar eens achter, het gaat zo snel. Je moet dan echt opnames gaan maken en frame voor frame gaan bekijken. En dat gebeurt niet. Er is een hele goede website www.tobyornottoby.com. Die is tot de conclusie gekomen dat het dagelijks gebeurt en heel veel in kinderprogramma's. In kinderprogramma's zag hij een doodskop of een rokend persoon of iemand met een pistool. Dit staat allemaal op zijn website. Hij heeft het heel goed onderzocht.

Graancirkels beïnvloeden ons, dankzij de geometrie. En de geometrie wordt elk jaar complexer. En er zit een opbouw in. De graancirkels die we nu krijgen zijn niet te vergelijken met die van 10 jaar geleden. Ik denk dat er steeds meer wordt doorgegeven, steeds meer gecommuniceerd wordt op steeds diepere niveau's, op steeds meer levels. Omdat we er op de een of andere manier klaar voor zijn, anders zouden ze dat niet doen. We zijn dus nu in de lezing aangekomen op het volgende punt: graancirkels worden gemaakt door een niet-menselijke intelligentie. We hebben gezien het is intelligent, we hebben gezien het is niet menselijk. Maar wat is het dan wel? Wie is het dan wel? Buitenaards? Dat is het eerste wat in je opkomt. Die omroeper van Omroep Friesland zei het ook meteen: is dat dan ET? Dat is het eerste wat mensen vragen. Als het niet menselijk is, dan moet het ET zijn. Dat kan, maar dat hoeft niet. Er zijn meer mogelijkheden. Je kunt ook denken aan hele andere dimensies. Andere dimensies op aarde. Dat kan ook. Als hier een 4 of 5-dimensionaal wezen leeft, dan

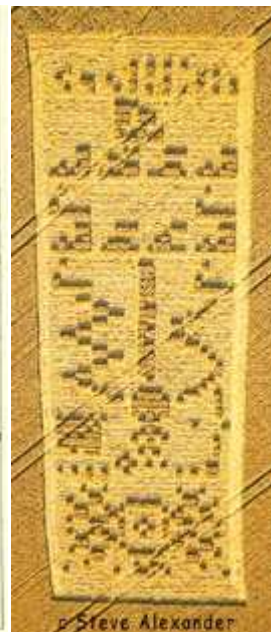

zie ik hem niet hoor. Hij ziet mij wel, maar ik hem niet. Echt niet. Dus dat is nog een optie. Dat het medebewoners zijn. Het kan zijn dat wij het zijn, maar dan terug in de tijd. Misschien blazen we de aarde wel op en komen we terug in de tijd, om dat te verhinderen. Ik roep maar wat. Het hoeft dus niet ET te zijn. Sommige mensen zeggen het is Gaia, Moeder Aarde. Er zijn heel veel theorieën. Maar, buitenaardsen komt natuurlijk wel in frage. Ik denk dat graancirkels ons een hint geven dat ze buiten de tijd communiceren. Lineaire tijd schijnt niet te bestaan, maar we hebben hem natuurlijk wel nodig om te functioneren in deze 3D wereld. In een plaatsje in Zuid-Engeland, Chilbolton, kregen we in 2001 twee formaties in één veld. En dat wijzigde mijn hele kijk op het graancirkelfenomeen en op de wereld en op het universum. Tot op dat moment geloofde ik niet dat er een ET-connectie was. Ik heb nog nooit een aliën gezien, ik heb daar ook nog gezien, dus dat daar Extraterrestrial bij Dit was nummer 1. Knijp je ogen een je het goed zien. De manier waarop deze gelegd, dat was nieuw. Een heleboel is een buitenaards gezicht. Maar ik had gaat me wat te ver. Het leek wat op het tweede formatie was veel belangrijker. het was. Gelukkig zijn er nog van die onderzoekswereld, weer een man

gaan analyseren. graancirkel alleen maar computerprogrammeur, Ten eerste dit is een nulletjes. Leuk, want een vertalen en er is geen is een vertaling, that's it, vertalen via ASCII, een zetten naar het Engels. hem, ik heb dit eerder en ontdekte dit in een 1974 heeft NASA deze gestuurd om met ET te was de originele boodcirkel 2001. In het weergegeven het decima-tien, in tientallen. Hier belangrijkste chemische

op aarde: koolstof, zuurstof, waterstof enz. Hier, dit hele deel, is informatie over ons DNA. Nucleotiden, de hele reut. Dit is een weergave van een dubbele helix van ons DNA. Dit is een weergave van een mens. Een romp, een hoofd, armen, benen. Dit is onze gemiddelde lengte, 1,75 m. Dit is de bevolkingsdichtheid in 1974, met hoeveel mensen we op aarde leven. Dit is ons zonnestelsel. Dit is de zon. Op de derde planeet vanaf onze zon leven wij. En tot slot. Wij communiceerden deze boodschap de ruimte in d.m.v. een enorme radiotelescoop op Puerto Rico, de Arecibo telescoop. Dit zond NASA destijds de ruimte in. We kregen veel sneller antwoord dan we dachten. In 2001, en daar staat het identieke decimale stelsel, identieke chemische bouwstoffen voor leven op hun planeet plus 1: silicium. Toen ik dat hoorde, kreeg ik kippenvel, want silicium vinden wij regelmatig in graancirkels in een onbekende samenstelling. Dit vond ik in Hooghalen, Assen-Zuid, 1997. We hebben het laten analyseren en het komt niet op aarde in de vrije natuur voor. Dit is een stukje sponsachtig iets. Ik heb het

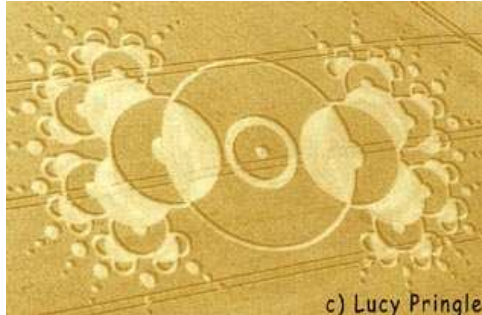
nooit bewijs van komt kijken? Neen. beetje dicht, dan kun in puntjes is neer-mensen zeiden, oh dat zoiets van nee, dat gezicht van Mars. De Ik had geen idee wat smartasses in de natuurlijk en die is het

Vrouwen vinden een mooi. Paul Vigay een die zei, dit ken ik.

binaire code. Eentjes en binaire code kun je interpretatie mogelijk. Het dat staat er. Je kunt hem computertaal om om te En zei Paul ..... ik herken gezien. Hij ging zoeken boek over NASA. In binaire code de ruimte in communiceren. En dit schap. En dit was de graan origineel bovenaan staat le stelsel, ons tellen in staat een weergave van de bouwstoffen voor leven

thuis en het werd gevonden ook in 1997 in Brummen bij Zutphen. Nederland heeft vaak geen grote formaties, maar er gebeuren bijzondere dingen. En dit stukje leeft, het groeit, het vormt nieuwe kristallen. Mijn vader was chemicus en kon niets met graancirkels. Maar de wetenschappelijke rapporten snapte hij wel. En toen ik hem dit stukje liet zien en hij las de analyse en hij zei: dat kan niet, dat kan niet. Ja, maar je hebt hem wel vast. Qua samenstelling lijkt dit op een coating van een auto. Daar neigt het het meeste naar toe. Maar stel je voor dat de coating op je auto zich gaat vermenigvuldigen. Deze kristalletjes zijn allemaal nieuw. Heel bizar. Dus, toen we hoorden dat silicium een belangrijke bouwstof is voor hun leven, snapten we waarom we dit vonden. Hier heel veel informatie over hun DNA dat anders is. Zij hebben een extra DNA streng en zo zien ze er uit. Ze zijn ongeveer een meter lang. Ze hebben een groot hoofd, grote ogen en ze hebben een romp, armen en benen. Ze wonen met 4 keer zo veel

op hun planeet. Ze wonen op de derde, vierde en vijfde planeet van hun zonnestelsel. En dit is een graancirkel die een jaar ervoor in precies hetzelfde veld, op precies dezelfde datum neerkwam. En deze graancirkel vind je onderaan in hun antwoord op NASA. In hun antwoord staat letterlijk: deze formaties zijn boodschappen van intelligente, niet-menselijke wezens, die met ons wensen te communiceren. Ze hebben relatief grote hoofden met grote ogen, zijn 1 meter lang, hebben ander DNA dan wij. Silicium is voor hen een belangrijke bouwstof en ze communiceren via graancirkels. Dus had ik geen keus en moest ik mijn wereldbeeld bijstellen. Ik had hier heel veel moeite mee. Het heeft lang geduurd voordat ik dit een plek kon geven. We hebben dit voorgelegd aan NASA en NASA onthoudt zich van ieder commentaar. Reken er maar op dat ze ermee bezig zijn. In 2002 kregen we deze, kijk een gezicht, reptielachtig, die houdt een schijf vast en die is in binaire code. Wie herkent Orion? De binaire schijf hebben we natuurlijk gedecodeerd en vanuit het ASCII naar het Engels staat er dit: "Beware the bearers of FALSE gifts; their BROKEN PROMISES. Much PAIN But Still time. BELIEF. There is GOOD out there. We oppose DECEPTION. CONduit CLOSING". In het Nederlands; "Pas op voor de bringers van VALSE giften; hun GEBROKEN BELOFTES. Veel PIJN, maar nog tijd. GELOOF. Er is GOED daarbuiten. Wij zijn tegen BEDROG. De POort sluit zich". Vrij cryptisch, te meer omdat er heel welbewust was gekozen voor hoofdletters op vreemde plekken. Ik herken er wel veel in. Ik moet aan de huidige politiek denken. Eliminati, dat soort gebeurens. Misschien wel de valse profeten waarvoor we worden gewaarschuwd in de Bijbel. De poort sluit zich. Welke poort? Een dimensie? Daar denk ik wel meteen aan. Ik ben ervan overtuigd dat hieronder nog een code zit. Dus als er mensen zijn die dit kunnen berekenen, heel graag, help ons, want wij komen er niet uit. We komen niet verder dan de binaire decodering. Zeker met het oog op de hoofdletters, dat is niet voor niets gekozen. Het stukje believe was een beetje beschadigd in het graan. Het was moeilijk te zien wat er aan eentjes en de nulletjes stond. Volgens Paul Vigay staat er believe. Volgens iemand anders staat er Elrije, en die zegt misschien is dat de naam van een planeet of een nieuwe stam van mensen. Dit zijn van die momenten dat ik het ook even niet weet. En zeker na 2002 zat ik echt met mijn handen in het haar, van wat nu? Ok, ET is erbij betrokken. Ik ga me daar wat meer voor open stellen. En dan? Stel je voor het is ET. Waar zijn ze dan mee bezig? Waarom willen ze iets van ons? Waarom zijn ze zo liefdevol? Waarom komen ze hier? Waarom landen ze niet voor het Witte Huis? Een heleboel

vragen roept dit op. Nu laat ik iets zien. Ik kan alleen maar een tipje van de sluier oplichten, want het is zo'n ontzettend breed fenomeen. Je kan er maanden over bomen. Het gaat ontzettend diep en we hebben het nog niet eens over quantum fysica gehad. Terwijl er zo veel in zit. Ik ga me nu op glad ijs begeven en ik doe dit pas sinds een paar lezingen. Ik heb dit nooit naar voren durven brengen. We komen even terug op de lichtbollen, want dat zijn blijkbaar de cirkelmakers. Die lichtbollen vertonen zich in een vorm waar jij iets mee kunt. Als jij iets hebt met de Katholieke kerk, dan zie je Maria. Als je niet klaar bent voor meer, zoals ik, dan krijg je een lichtbol. Als je klaar bent voor de volgende stap, dan krijg je die. Dan gaan ze een andere vorm aannemen op je foto's. Dit overkwam mij in Australië. Daar heb ik in oktober 2005 een lezingentournee gedaan. Dat deed ik samen met Mary Rodwell. Ik sprak voor de pauze en zij na de pauze. Ik had het over graancirkels en zij over ontvoeringen door buitenaardsen. Want, in Perth aan de Westkust leven duizenden mensen die deze ervaringen hebben. In Australië gebeurt dit heel veel en is het eigenlijk heel normaal. Miljoenen mensen wereldwijd, zeggen, ik ben ontvoerd door een buitenaards wezen. Ik ben mee aan boord van een schip genomen, er zijn experimenten met mij gedaan, ik heb dingen geleerd en onderwezen gekregen. Kom daar maar eens mee aan in de gewone maatschappij. Je wordt opgesloten. Echt waar. Wat de psychiatrie niet door heeft is, dat veel van deze ervaringen mooi zijn en liefdevol. Psychoses zijn eng, terrifying. Ik denk dat de huidige psychiatrie hier nog heel veel mee te stellen krijgt. Ik nam deze foto van de zaal op het moment dat zij vertelde over Tracy Taylor. Dit is een jonge vrouw in Australië, die al vanaf toen ze baby is, wordt meegenomen aan boord van buitenaardse schepen en daar onderwezen wordt. Ik heb documentaires over haar en zij kan zo gedetailleerd vertellen over dingen waar we nog niets van snappen. En dan komt een paar jaar later de quantum fysica met het bewijs of de onderbouwing. Zij is een bijzonder geval. Heel goed gedocumenteerd. Hele intelligente vrouw. Ik maakte deze foto en fotografeerde dit.. En ik zag het meteen. Je gelooft het niet. Zo'n kleine display. Ik zoemde in en ik zag een gezicht. Ogen, neusje, klein mondje, scherpe kin, verlengde schedel, precies zoals ze in het oude Egypte werd getekend. En ik dacht ben ik nu gek, verbeeld ik me dit nu? Ik heb dan ook bijna twee jaar niets met die foto gedaan. Ik durfde er gewoon niet iets mee te doen. Zo langzamerhand heb ik duizenden lichtbollen gefotografeerd. Niet alleen bij graancirkels, maar ook bij hunebedden. Ook bij de Egyptische piramiden. Je kunt ze op alle krachtplekken fotograferen. En toen werden ze ineens ruitvormig, wiebertjes, ik noem ze maar wiebertjes. Dat is vreemd, dacht ik. Toen werden het halve maantjes of het lijkt wel een beetje op een verduistering, iets wat ervoor schuift. Dat had ik nog nooit gefotografeerd. Dit heb ik gefotografeerd bij een boomcirkel op de Veluwe. Ik heb het gemeld bij staatsbosbeheer. En ze hebben alles weggemaaid. Kijk maar op mijn website. Schandalig. En hier; hartjes, in mijn tuin! Misschien omdat ik als enige zei, die hartformaties zijn echt! Ik heb erin gestaan en onderzocht. Ga erin op je handen en knieën, voel en kijk naar het bewijs! Dus in één keer beginnen die lichtbollen allerlei nieuwe vormen aan te nemen. Ze passen zich aan aan what makes your hart sing. Ze weten alles van je. Het gaat zo ver dat de onderzoekers een graancirkel krijgen op hun verjaardag! Als je dat aan een leek verteld zegt die: je hebt een gaatje in je hoofd. 2006 was het jaar van de portals, de doorgangen naar andere dimensies. Prachtig die 3D. Ik wou bijna tegen die piloot zeggen, vlieg erin! Wat gebeurt er als je erin vliegt, waar kom je uit? Interferentiepatronen. Zo mooi! Heb ik ook nog nooit eerder gehad, echte 3D formaties. Ik ben een boek aan het schrijven. Een serie van acht boeken over de graancirkels. Deel 1 komt net aan het eind van de zomer uit en heet: Graancirkels, de meest betoverende ooit. En deze komt daar ook in. Het volgende is een verhaal. Deze 5 horen bij elkaar. Die verschenen vlak bij elkaar op dezelfde nacht. Dit was in design totaal vernieuwend. Dat had ik nog nooit gezien. Mijn eerste associatie was Twin Towers. En zeker toen ik erover heen vloog en op deze punten mensen stonden, kreeg ik

kippenvel. En dan een vogel, een dragon, de dwaas uit de tarot, zo mooi! En perfect in het landschap, temidden van krachtplekken.

Toen ik op weg was naar Nederland en op de boot van Dover naar Calais stond met de auto, kreeg ik een telefoontje: er is een nieuwe! Maar ja, ik stond op de boot. In Calais aangekomen ben ik weer teruggegaan. Dit is hem. Zo mooi. Ik ga nu iets vertellen. Het is een interpretatie van Bert Janssen en Heather, zijn partner. Er zijn veel theorieën, maar deze spreekt mij erg aan. Hij zei kijk, het centrum is een twaalfpuntige ster. Daar gaat het om, want dat explodeert naar buiten. Het is niet alleen een twaalfpuntige ster, het zijn 3, 4 vlakken. Als je een vierkant neemt en je schuift hem erover en nog een vierkant en je schuift hem erover en nog een, krijg je een twaalfpuntig vlak. Dat staat zegt hij voor de 3D waarin wij leven. De driedimensionale, materiële wereld. De wereld van de lineaire tijd met de beperkingen waar wij elke dag mee te maken krijgen. Het explodeert naar buiten toe, buiten de lineaire tijd. Dit is de transformatie van materie naar licht, naar spirit. En dat vind ik een hele mooie verklaring. En zo voelde het ook toen ik erover heen vloog, alsof ik door puur licht vloog. Heel bijzonder. Deze die iets verderop lag en in dezelfde nacht werd gevormd. Dit kan

geïnterpreteerd worden als de Heilige Vogel van Rhiannon. Rhiannon was de oergodin die zich bevond op plaatsen waar doorgangen waren naar andere dimensies, andere realiteiten, andere werelden, andere universa, portals, portalen. Rhiannon heerste over leven en dood, over licht en donker. Eigenlijk was zij de godin van de dualiteit. En zij werd beschermd en begeleid door een vogel, de heilige vogel van Rhiannon. En zij reed op een wit paard. En deze formaties lagen bij Uffington. En dit is het witte paard van Uffington, millennia oud. En er passen ongeveer 5 mensen in het oog. Het is heel groot. Het is alleen herkenbaar vanuit de lucht. Dit is Dragonhill. Dragonhill is de plaats waar Tolkien zat toen hij zijn inspiratie doorkreeg voor zijn boek De Ban van de Ring. Die man heeft zoveel gezien en zoveel geweten. Ik heb zoveel herkend, van hetgeen ik

meegemaakt heb, in zijn boeken. Deze formatie is een implosie zegt Bert Jansen, het tegenovergestelde van de explosie. Zes cirkels, bollen, die imploderen en tot deze drie ruiten gaan via een interferentiepatroon. En hier gaat het om zegt hij. Dit is weer die 3D. De transformatie van licht naar materie. Daarmee hebben we in twee formaties het hele Magnum Opus uit de alchemie. Het grote werk, waar de alchemisten mee bezig waren, toen ze lood probeerden te veranderen in goud. Transformatie van materie naar licht en van licht naar

materie. Dus een hele alchemistische boodschap vorig jaar in de graancirkels. En toen kwam deze kleine van 65 meter doorsnee. De dwaas uit de Tarot. De dwaas geeft de spirituele levensloop van de mens aan. Het spirituele pad van ontwikkeling naar de Verlichting. In de Tarot is het een hele mooie kaart. De Dwaas is de vooravond van de Hanged Man, De Gehangene. Het verhaal van de Dwaas gaat als volgt: Op zijn spirituele pad kwam de mens op een gegeven moment in een fase, waarin hij/zij in blind vertrouwen door de wereld zwierf. En dat zie je ook afgebeeld op de kaart van de dwaas. Je ziet iemand die omhoog kijkt, hij heeft een knapzak. Met één voet zie je hem boven een afgrond. Er is een hondje. Iemand die zo ver is op het spirituele pad dat hij blind vertrouwt op de Spirit, omdat hij/zij weet dat Hij/God voor hem zorgt en één is met de Spirit, de Spirit is, en zo door de wereld gaat, zich niet meer bekommert om illusie, om trauma, drempels, etc. En

hij loopt door de wereld en komt op een gegeven moment bij een hele oude boom. Hij gaat met zijn rug tegen die boom zitten. En hij wacht negen dagen en nachten. Hij eet, drinkt en slaapt niet. Hij praat niet. En na negen dagen en nachten, staat hij intuïtief op, waarom weet hij niet en hij gaat in die boom hangen, ondersteboven, aan één been. Dat is de Hanged Man en zo zie je hem op elke kaart. Alles valt natuurlijk uit zijn zakken. En terwijl hij daar hangt, in een andere bewustzijnstaat, ziet hij de wereld zoals die is. De materiële wereld, de spirituele wereld. Hij doorziet alles. Hij ziet voorbij ruimte en tijd. Alles openbaart zich aan hem. Het is de totale verlichting. Dus eigenlijk zegt deze graancirkel dat de mens is beland aan de vooravond van de totale verlichting. Is dat niet mooi? Ik krijg er weer kippenvel van. Waarschijnlijk is dit het hele 2012 verhaal. Ik geloof niet dat de wereld dan vergaat. Ik geloof dat we de 5^e dimensie doorgaan en dat het de Ontwaking is. We zitten midden in de overgang. En de graancirkels zijn volgens mij hier om ons wakker te schudden en om ons te helpen ons DNA te activeren. Daarom hebben we ook een gevoel van thuiskomen. We herinneren het ons. Niet bewust, maar op een heel diep onbewust niveau herkennen we dit. En dat is vreselijk liefdevol. Mensen die zich met de Maya's bezig houden herkennen in deze graancirkel De Ster. Het sterrenteken Lamat. Het mooie is ook dat de Dwaas in de originele Franse taal heette Le mat. En dat staat voor: going beyond the imaginary. Dat zegt alles. En daarmee werd het afgelopen seizoen beëindigt. Na zoveel jaren van onderzoek denk ik werkelijk dat we te maken hebben met een vorm van Goddelijke Interventie. En dat terwijl ik uit een atheïstisch gezin kom, geen enkel Godsbesef, met alleen wetenschap en wetenschappers. Hoe moet je deze bevindingen anders categoriseren? Dit gaat zo voorbij alles wat ik ken. En ik denk dat er veel soorten cirkelmakers zijn. Ik stel me voor dat er ook ET's zijn, zonder lichaam, lichtwezens, zoals in het boek, De Celestijnse Belofte, wordt beschreven. Als je terug gaat naar de Bron, wordt je weer licht, dan heb je het lichaam niet nodig. Ik denk dat de aarde een hele grote rol speelt met de leylijnen. We zitten midden in de transformatie naar 2012. Ik geloof helemaal niet dat er in december 2012 een klik komt, van zo nu zijn we allemaal verlicht. Zo werkt het volgens mij niet. Ik denk dat de transformatie dan afgerond is. Kijk eens naar de Nieuwe Tijds kinderen van nu. Ik weet niet wat ik zie. Zelf heb ik geen kinderen, maar mijn zussen hebben kinderen en die hebben vriendjes en vriendinnetjes. En ik maak het van dichtbij mee. En dan denk ik: zo snugger was ik niet toen ik 3 was. Wat er nu incarneert, heel bijzonder hoor. Als je kijkt naar alle oude oergeschriften, de bronteksten, de Bijbel, de Koran, de Vedische teksten, de mondelinge overlevering van de Aborigines en de Indianen, ze beschrijven allemaal een eindtijd, een dark Epoque, hoe je het ook maar wilt noemen. En ik denk dat we daar midden in zitten. Als je het nieuws aanzet weet je wat ik bedoel. Laatst wees iemand mij erop dat in Openbaring in de Bijbel staat: dat in de eindtijd God ons tekens in de velden zal geven. Dat vond ik zo mooi. Surprise! Ik denk dat we met een enorme bewustzijnsverhoging bezig zijn. En ik zie het echt om me heen. Het gaat heel snel en het is een evolutiesprong van de mensheid. Dat geloof ik echt en daarmee worden we geholpen. Iemand heeft me dit eens heel mooi uitgelegd. Hij zei: als je kijkt naar de evolutie van de mens en je kijkt naar de tijd van Newton – afscheiding van kerk en staat, geest en materie, spiritualiteit en wetenschap – dan heb je twee bollen, zie ze maar als lichtbollen. Je hebt een subject en een object. Bv., ik ben het subject en deze laptop b.v. is het object. En zei Newton, die hebben niets met elkaar te maken, die zijn gewoon los van elkaar. Toen kwam Einstein en zei, dat is niet helemaal waar. Die beïnvloeden elkaar wel degelijk, zijn relativiteitstheorie. Dat subject en object ruiken elkaar. Toen kwam de quantumfysica. Die zei, het gaat nog iets verder. Subject en object zijn interlinked, en zijn helemaal met elkaar verweven. De quantumfysici deden experimenten en die merkten dat zij de uitkomsten van die experimenten beïnvloeden d.m.v. hun observatie. Waanzinnig! Maar wel waar. Dat betekent dat subject en object helemaal niet los zijn, maar helemaal met elkaar verweven. Dus, wat is nu de volgende logische stap in de menselijke evolutie? Object en subject worden één. Alles

is één. Alles terug naar de Bron. Dualiteit verdwijnt. Voorbij ruimte en tijd. Kortom ik ben je beamer.

Vraag: Kunt u een voorbeeld geven van hetgeen u waarneemt dat we op weg zijn naar 2012? Wat neem ik waar. Versnelling van de tijd, wat er in de media gebeurt, de Nieuwe Tijds kinderen. Er is een waanzinnige brainwash gaande. Meer dan ooit en er zit een agenda achter, waar je koud van wordt. Daar kan ik een lezing op zich aan wijden. Dat is te vies voor woorden. Maar, dat is toch geen verbetering? Nee, maar waar licht is, is donker. We zitten in een wereld van dualiteit. Hoe meer licht er komt, hoe meer het donker, als een kat in het nauw, vreemde sprongen gaat maken. En dat zie je op wereldniveau. Iemand uit het publiek vertelt het volgende; Ik heb iets concreets. Orthodontisten in Frankrijk en Japan, hebben ontdekt dat bij kleine kinderen, de stand van de schedel verandert, zodat dat er meer ruimte is voor de hersenen, dus voor meer herseninhoud. Dit betekent dat de stand van de tanden van kinderen in Japan, maar ook in Europa en ook de Verenigde Staten verandert en dat deze kinderen orthodontistische hulp nodig hebben. De stand van de tanden geeft een probleem. Orthodontisten in Frankrijk en de VS zijn gaan samenwerken en hebben kunnen concluderen uit vergelijkingen uit het verleden en de stand van onze schedel van honderden en duizenden jaren terug, dat iedere evolutiesprong van de mens is gekoppeld aan de stand van ons hoofd en onze tanden. Dit is dus iets wat concreet aantoont dat we midden in een evolutiesprong zitten. De afgelopen 10 jaar is de stand van de wervelkolom, de stand van de tanden en het hoofd van onze kinderen duidelijk veranderd. Dus niet alleen DNA, maar ook in de materie. Dank je wel. Dat is een heel concreet voorbeeld. Ik heb nog meer concrete voorbeelden van waar we toe in staat zijn met onze geest. Manifestatie, co-creatie, creatie. Als jullie willen vertel ik dat straks nog. Even dit afronden. Er zijn nog 2 vragen, laat ik die eerst beantwoorden.

Vraag: Wie heeft er belang bij dat graancirkels niet in de openbaarheid komen. Wat zit daarachter? Antwoord: Hebben jullie gehoord van de Illuminati of de Nieuwe Wereldorde? Dat zit erachter, daar ben ik van overtuigd. Waarom? Omdat ze macht hebben en die willen ze niet kwijt. Pure menselijke psychologie. Geef mensen macht en ze laten het nooit meer los, tenzij ze een spirituele sprong maken of emotionele groei. Op het moment dat ze weten waar de graancirkels ons toe leiden, ons leren, en daar heb ik voorbeelden van, dan snap je waarom dat niet naar buiten mag. Dan kunnen ze namelijk inpakken met hun macht.

Vraag: Is er onderzoek gedaan in een eventuele relatie tussen graancirkels of het ontstaan van graancirkels en het morfogenetische zeropoint field? Dat is een hele moeilijke vraag. Daar kan ik wel iets over vertellen, maar dat doe ik niet. Dat is echt een verhaal apart. Er zijn heel veel conclusies en bevindingen en het is heel boeiend. Maar, ook heel technisch en het gaat heel ver. Dat moeten we echt een andere keer doen. Hier wil ik het in eerste instantie bij laten. Nog een paar vragen en als jullie dan nog willen, laat ik nog de manifestatie van de kracht van de geest zien.

Vraag: De graancirkels ontstaan die hoofdzakelijk in Engeland? En heeft dat te maken met de leylijnen of krachtlijnen? Goeie vraag, allemaal ja. Over de hele wereld worden graancirkels gelegd, maar de bakermat, is nog steeds Zuid-Engeland. Vraag me niet waarom. Ik denk zeker de leylijnen, die hebben daar absoluut mee te maken. Je hebt daar die enorm krachtige Michael-en-Mary-lijn. Die dwars door Zuid-Engeland loopt, waar Stonehenge op ligt en Avebury. Avebury is een magneet voor graancirkels. Dat zal zeker een grote rol spelen. En het is een heel magisch gebied. De oude legenden en mythen zijn zo bijzonder in dat gebied. Je hoort daar heel veel over elfen. Dat heb je hier niet meer. Dat is allemaal in Zuid-Engeland. Op 1 augustus 2005 hebben wij, heel speels, totaal niet gepland een experimentje gedaan. We hadden de gehele dag in de velden gewerkt en we waren doodmoe. We hadden honger, dorst. En we zeiden weet je wat, we gaan de kroeg in en we gaan lekker eten in The Black Horse. En de Black Horse is een hele leuke pub en we zaten bij het raam en keken uit op een prachtig

maagdelijk graanveld. En terwijl we ons te goed deden aan een heerlijke maaltijd en wijn, zei Bert ineens: weet je wat we gaan doen, we gaan een graancirkel manifesteren. En wij jaah, we gaan een graancirkel manifesteren. We hadden allemaal, Het Veld, gelezen van Lynne McTaggart wat veel informatie bevat over gedachtenkracht. En we hadden allemaal de film, “What the bleep do we know”, gezien en toen was de volgende vraag: Wat gaan we manifesteren met onze gedachtenkracht? Wat gaan we in het veld leggen met onze gedachtenkracht? Nou zei Bert weer, ik weet wel iets. Ik ben vanochtend met Heather in een Middeleeuws kerkje geweest bij Malborough en daar vond ik een oude Middeleeuwse tegel van een Tempelierkruis. Dit was hem. Waarom kozen we dit? Omdat het spontaan ontstond. Hij had het die ochtend gefotografeerd en zei Bert, we hebben nog nooit een Tempelierkruis gehad als graancirkel. Als hij ontstaat weten we zeker dat hij van ons is. Dus wij, jaah dat gaan we doen. Hij had hem met een digitale camera gefotografeerd. Hij had hem op zijn display en die ging de groep rond. Iedereen keek er even naar en nam het beeld in zijn gedachten op. En klaar, waar is de

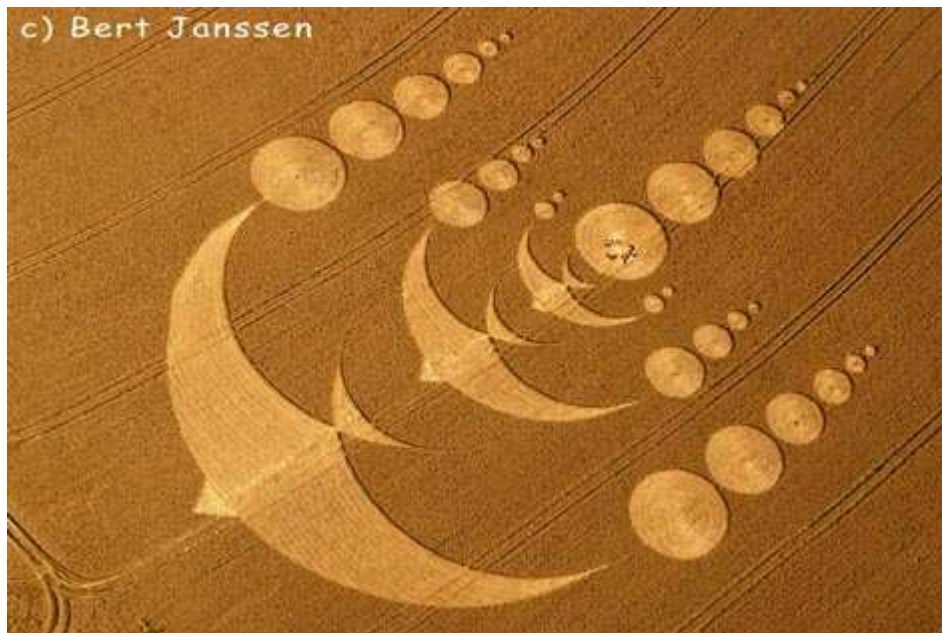
wijn? Zo ging het. Niet serieus. En we vergaten het. De volgende dag was het heel slecht weer. We vlogen niet, we reden niet. Op 3 augustus, de dag er na, kreeg ik een telefoontje: Er ligt een nieuwe bij Sevenlake Forest, tegenover die oude die er al ligt. Ik wist waar ik moest zijn en rij er naar toe. Dit is hem. Sevenlake Forest ligt tegen Marlborough aan, waar Bert die tegel had gefotografeerd. Ik had het eerst niet door, maar dit zijn zes Tempelierkruisen. Bert had het door en hij heeft het volgende gedaan op de computer. Kijk, dit is het origineel. Let op, onthoudt even dat witte kruis. Het gaat natuurlijk om dat Tempelierkruis, dat witte ding, dus dat blauwe gaan we wegtrekken. Dus als dat blauwe naar buiten trekt, krijg je dit.. Zet er vervolgens zes op een rij en dit is hem. Dit is wat je noemt een groepsmanifestatie. We waren met “zes” Nederlanders en 1 Amerikaanse en dat is een sjamaan.

Dit is het kruis, of zo interpreteren we het. Zij houdt de energie samen. Dit is het witte kruis dat terug kwam in wat we noemen de lay of the crop, de manier waarop het graan is neergelegd. Met de speling van de zon, de vlakken, dan krijg je nog een kruis. Letterlijk, dat is wat. En wij een paar dagen later dat nog een keer proberen, want we dachten natuurlijk, dat doen we nog een keer. Ego, ping! Wij gingen bovenop Long Barrow of West Kennett een van de sterkste kracht plekken op de wereld, een heel groot hunebed, het langste ter wereld. We hadden een iets andere groepssamenstelling. Wij in meditatie, Aummmm en aan het einde van de meditatie zagen we een hele grote vallende ster. En wij dachten dat zit wel goed, da's een goed teken. We hadden een heel mooi design gemaakt van een zon met dertien stralen, heel mooi, 3D. We wisten zeker, dat gaat lukken. Maar, NIETS, helemaal niets. We wilden het veel te graag en we lieten het niet los. Loslaten, waar ik zoveel over had gelezen en wat ik nu pas snapte. Dàt deden we daar bij de Black Horse, het Tempelierkruis, totaal loslaten. We waren het vergeten, gaven het over aan de Kosmos en ping, daar lag hij. Dan komt natuurlijk de vraag: heb je gecreëerd, geco-creëerd of gemanifesteerd? Ik weet het niet, maar ik weet wel dat Bert het Tempelierkruis 's morgens had gefotografeerd. Dus om dan te zeggen, het hing al in de ether, we hebben het opgepikt, dat geloof ik niet, want die foto zat erin. Dus, ik ben ervan overtuigd dat het echt een groepsmanifestatie is. En dit gaat heel ver. Dit is quantumfysica. Dit is letterlijk wat ze in de quantum fysica zeggen: jij als mens manifesteert, creëert, co-creëert met Spirit, zover gaat het nu al in de wetenschap. En dit is een mooi klein voorbeeldje. Ik had van een experiment gehoord van een Engelse vrouw bij een hunebed. Die

nam een fotorolletje mee, 36 opnames. De eerste 18 nam ze gewoon. Toen nam ze paddo's en wachtte een uurtje en nam toen de andere 18 foto's. En toen ze de foto's liet ontwikkelen, analoog, toen zag je de eerste 18 normaal, gewoon het hunebed en de tweede 18 hadden een rode gloed, alsof ze door een rood filter had gefotografeerd. Ik dacht, wauww, dat is waanzinnig, want dat kàn volgens de Newtoniaanse wetten niet. Je kunt *niet* je foto toestel beïnvloeden. Maar, volgens de quantumfysica wel. Die zegt je beïnvloedt alles om je heen. Jij creëert je realiteit om je heen. Dus als zij haar state of mind vast wist te leggen op een foto..., zoiets neutraals, dat is nog al wat, dat gaat ver. Er zijn zoveel quantumfysische proeven die je gewoon thuis kunt doen. De resultaten zijn echt mindblowing, echt waar. Dit gaat zo ver. En dit is, waarom de machthebbers het niet naar buiten willen. Ze willen niet dat wij herinneren, leren dat wij inderdaad ten diepste Goden en Godinnen zijn. Alles om ons heen kunnen wij manifesteren en dat gaat heel, heel ver. Ik heb jaren in het ziekenhuis gelegen met een verrotte rug, wervels scheef, hernia operaties, dikke ellende. Een paar maanden geleden lag ik in bed, zwaar onder de morfine, want de pijn was ondraaglijk. Ik stond op de wachtlijst voor een operatie, om de wervels aan elkaar vast te schroeven. Toen ik een oproep kreeg en hoorde dat ik zes uur onder narcose moest dacht ik: No Way, dat ga ik niet doen. Ik ga dat anders doen. Toen had ik toevallig die avond de dvd gezien "The Secret". Het is een heel gesimplificeerd verhaal van Lynne McTaggart en daarin laten ze zien hoe je je realiteit manifesteert. En ik ben die oefeningen gaan doen. En die zijn gewoon dat ik in bed ga liggen en visualiseer dat ik genezen ben. Dat ik weer zwem, paardrijd en mijn neefje optil. En ik maar visualiseren, visualiseren, elke dag minstens een uur. Binnen een week was ik van de morfine af. Werkelijk waar. En de artsen hebben er geen verklaring voor. En ik kan alles weer. Dàt is de kracht van de geest. Je doet echt alles zelf. Ik heb nog geen paard gereden, maar wel gefietst, gezwommen. Ik sta op hakken. Geweldig! En daarom mag dit niet naar buiten. Hier wil ik het bij laten. Dit is eigenlijk de essentie van de graancirkels. Dank jullie wel!

Graancirkel: Adam's Grave, Alton Barnes 2003
Naam: Transition. De energie van Overgang.
Zendt vertrouwen uit en bereidt je voor op nieuwe tijden.

Meer info:

Janet Ossebaard: <http://www.circularsite.com/>

Janosh: <http://www.the-arcturians.com/>

Verzorging verslag: Joke van Roon.

